

Зима – це час розваг, час відпочинку після важкої праці восени. Саме взимку влаштовувалися цікаві традиційні зібрання молоді під назвами - вулиці, музики, вечорниці, вечірки, досвітки, грища, попряхи, оденки та інші. Буденні вечорниці влаштовувалися по всіх регіонах України.

Як тільки вечоріло, сходилися дівчата до хат вечорничних матерів. Несли різні «примусії» до роботи: веретена, прядки, днища, гребені; по кілька мичок пряжі для прядіння, полотно та нитки для вишивання та шиття. На вечорницях молодь відпочивала, розважалася, зав'язувала стосунки. Музика, співи, танці, ігри, ошатний одяг, спільна вечеря — все говорило про небуденність.

Пісня була душею молодіжних зібрань. Працюючи, дівчата співали спеціальних пісень — «трендичок» з жартівливо-любовним змістом і жвавим ритмом. Такі пісні допомагали при моно-тонній роботі — прядінні. Упродовж багатьох віків українські вечорниці залишалися найбільш вдалою і вивершеною формою гуртування сільської та містечкової молоді. Вечорниці для молоді були справжньою народною школою життя. Як і в сім'ї, тут при звичаювали молодь до праці, різних ремесел. У парубків та дівчат формувалися естетичні уподобання, основи гуртової та особистої поведінки, емоційний та інтелектуальний досвід. Молодь освоювала багатий фольклор (пісні, казки, оповідання, перекази, легенди, жарти, загадки, прислів'я, прикмети тощо), історію села, краю, народу. У наш час, коли історичні, соціально-економічні умови докорінно змінилися, вечорниці втратили своє первісне призначення.

Учні нашої гімназії вивчають традиції українського народу. Детальніше можна ознайомитися з українським побутом у шкільному музеї українознавства. Скажете: поєднання непокданого, російськомовна гімназія так детально вивчає українські традиції? Нічого дивного! Наші учні поважають культуру України, бо живуть на її території.

17 лютого у нашій гімназії було проведено чудові вечорниці. Учні 2(6) –Б, 5(9)-Б взяли активну участь у цьому дійстві: співали пісні, тацювали, розважалися. Після завершення свята їли справжні домашні млинці, вареники, покуштували навіть домашню ковбаску. Небайдужими залишилися до свята й учні інших класів, які теж виявили бажання взяти участь у вечорницях: Богумян Валерія, Ільницька Ілона, Поляковський Андрій.

Ніхто не залишився байдужим: ні глядачі, ні, звичайно, самі учасники вечорниць. Мета досягнута – отже, українським традиціям не час у забуття!